

Franc Solina

Solinovi "klasični" kipi v kamnu izvirajo iz modernistične abstraktne tradicije, v kateri se je dober del likovne produkcije naslonil na osnovne gradnike abstraktne forme, ki jih je kot osnovo zaznal že Cezanne - torej na kroglo, stožec, kvader. A določen del modernistične produkcije je to osnovno usmeritev povezal z oblikami, ki so bližje organskemu svetu, četudi v osnovi ohranjajo čisto, napeto formo in ne zapuščajo formalnih in kompozicijskih zakonitosti

moderne skulpture. Franc Solina se je v zadnjih projektih posvetil razmerju med svetlobo in kipom, kar mu je omogočilo, da spoji kiparstvo z računalništvom. Tako npr. svetlobne točke drsijo od višje ležečih delov kamnitega kipa k nižje ležečim kot vodne kapljice. Ta spoj, ki je v slovenskem prostoru poseben razpira nova vprašanja ter nove možnosti raziskovanj med tehnološkimi, znanstvenimi in umetniškimi strokami. *Jiri Kočica*

Svetlobni vodnjak (Sonce 2015, Galaksija 2017), interaktivna instalacija (makedonski sivec 60 x 40 x 12 cm, Kinect, video projekcija)

Franc Solina (1955, Celje) je maturiral na oddelku intenzivne matematike Gimnazije Bežigrad (1974) in nadaljeval šolanje na Univerzi v Ljubljani, kjer je diplomiral in magistriral iz elektrotehnike. Leta 1987 je doktoriral iz računalništva na Univerzi Pensilvanije v Filadelfiji.

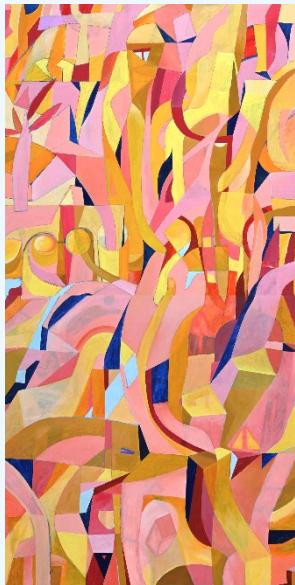
Na Fakulteti za računalništvo in informatiko je leta 1991 ustanovil Laboratorij za računalniški vid. Po ločitvi FRI od Fakultete za elektrotehniko je bil njen prvi prodekan za

raziskovalno delo. Med leti 2006 in 2010, v času bolonjske reforme ter priprave na gradnjo nove fakultete, pa tudi njen dekan. Raziskuje na področju računalniškega vida, večpredstavnosti in interakcije med človekom in računalnikom. Predava tudi na smeri Video, animacija in novi mediji na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje. Prof. Solina je redni član Inženirske akademije Slovenije in Evropske akademije znanosti in umetnosti v Salzburgu.

Franc Solina je član Društva likovnih umetnikov Ljubljana DLUL, živi in dela v Ljubljani ter v Drešinja Vasi v Savinjski dolini.

E-mail: franc.solina@fri.uni-lj.si, <http://lrv.fri.uni-lj.si/~franc/>

Jadran Lenarčič

»Podobe Jadrana Lenarčiča, v katerih se prepletajo analitičnost primorsko-kraške krajine, živahen utrip obmorskih mest prostora, ki se razpira v brezkraj kozmosa, kaj kmalu razkrijejo Mediteranca, z izrazito čutnim odnosom do sveta, polnega vedrine in svetlobe. A obenem v kompozicijah živahnih barv in stiliziranih, zmeraj boli osebno interpretiranih oblik prepoznamo tudi znanstvenika, ki mu zakonitosti likovnega jezika še zdaleč niso tuje, še manj smisel za red na slikarski površini. V njih je vsekakor kubistično razumevanje perspektive kakor tudi fantastika metafizičnih vizij, a predvsem so subtilen odraz dilem o temeljnih bivanjskih resnicah, ki jih skuša reševati brez prenevedanja, podobno kot renesančni geniji, v prepričanju, da je le v celovitem, lahko tudi holističnem dojetanju sveta, edina pot do možnih odgovorov.« *Judita Krivec Dragan*

Diptih, akril na platnu, 300 x 150 cm, 2022

Jadran Lenarčič, rojen leta 1955, je svojo mladost preživel v središču srednjeveškega Kopra. Beneška arhitektura, ulice, pročelja, grbi, morje, ki je v času njegove mladosti obdajalo skoraj vse mesto, pogledi v neskončnost ter glasovi ladij in galebov so se v njem zarisali za vse življenje. Jadran Lenarčič je inženir in doktor elektrotehnike. Vso svojo profesionalno kariero je deloval na Institutu »Jožef Stefan«, več kot petnajst let bil tudi direktor inštituta. Je začetnik znanstvenega raziskovanja na področju robotike v Sloveniji. V svetu se je uveljavil predvsem s svojimi deli na področju robotske kinematike. Je znanstveni svetnik Instituta »Jožef Stefan« in redni profesor Univerze v Ljubljani. Prof. Lenarčič je redni član Inženirske akademije Slovenije ter dopisni član Accademia delle Scienze di Bologna, Italija. Za svoje delo je prejel naziva italijanskega in francoskega viteza za zasluge. Leta 2019 je bil izbran za Delovo osebnost leta v Sloveniji, leta 2022 pa za Poslovnega liderja Am-Cham Slovenija.

Jadran Lenarčič je član Društva likovnih umetnikov Ljubljana DLUL, živi in dela v Ljubljani.
E-mail: jadran.lenaric@ijs.si, <https://jadranlenaricart.org>

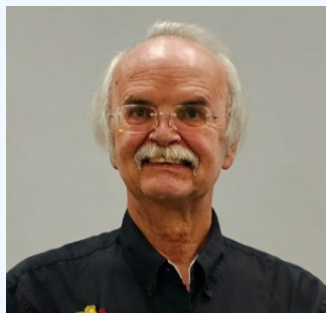
Marin Berovič

Renesančni duh, ki ga v motivnem smislu vselej znova fascinira krajina, slikovita in nenavadna naravna okolja, kot so njegovi kitajski pejzaži, pastelni iz Dongchuana, v Yunnanu ali akvarelni in air brush pejzaži iz Zhangye Danxia v Sunanu na Kitajskem. Njegov likovni utrip vznika iz podlage, kjer so debelina, intenziteta in tekstura vsakega nanosa pigmenta neposredno odvisni od nje, prav tako kot tudi od poteze, od njene moči, odločnosti in ekspresivnosti. Vse to so ključne

Mavrično gorovje, Kitajska, 2022 akvarel in airbrush na platnu 78 x 58

determinante, ki prispevajo h karakterju posameznih sledi. Segmentirane, strukturalno pulzirajoče drobne barvne fasete najdejo na slikovnem polju pravo mesto in se filigransko prefinjeno stapljajo v barvno homogene, monokromne ploskve, oblikovno jasno opredeljene s tekočo obrisno konturo. Z njimi avtor sestavlja krajinsko konfiguracijo, se pogloblja v specifične teritorialne danosti in mehko artikulira razgibano površje. Pri doseganju stvarnega cilja uresničuje učinek volumetričnosti, prostorske iluzije in svetlobne ožarjenosti (*Anamarija Stibilj Šajn*).

Na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje je 1983 magistriral na Oddelku za restavracijsko umetnost, kjer je bil redni profesor materialov v likovni tehnologiji (1996-2016). Profesor likovne tehnologije na visoki šoli za slikarstvo (1994-2007). Član Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov ZDLSU (1983) in Društva likovnih umetnikov Ljubljane DLUL. 69 samostojnih slikarskih razstav in 145 skupinskih, 21 slikarskih kolonij in 12 ekstemporov. Ukvarja se z grafiko, s fotografijo, z restavriranjem likovnih del (Zbirki pastelov B.Jakca v Krki in Galeriji v Kostanjevici) in oblikovanjem. Razstavljal je v Avstriji, Italiji, Madžarski, Srbiji, Hrvaški in Španiji. Prejel je 10 nagrad.

Redni profesor in utemeljitelj biokemijskega inženirstva na fakulteti za kemijo in kemijsko tehnologijo in biotehnični fakulteti (1996-2016). Bil je predsednik evropskega biokemijskega inženirstva ESBE, in član Executive Board of European Federation on Biotechnology, podpredsednik svetovne International Organization on Biotechnology and Bioengineering, član New York Academy of Science, in član IAS. Prejel je dve Kidričevi in dve nacionalni nagradi.

E-mail: marin.berovic@fkkt.uni-lj.si, <https://.marin-berovic.si>

Aleš Krainer

Brez naslova, olje na papir, 2010

Krainerjevo pričevanje o življenjskem erosu. Slikarstvo arhitekta Aleša Krainerja izhaja iz življenjske vedrine, s katero je prepojen in jo dojema tudi v drugih. Z njo oživilja sleherni človeško figuro, saj v njej najraje ugleda izvir dinamike, lepote privlačnosti in energije. Zato mu je človeški telesni lik tudi temeljno likovno izhodišče, ki ga ritmično stilizira in z ustvarjalno domišljijo usklajuje v dinamična razmerja, kakršna mu sproža tudi že sama likovna invencija, ko mu radoživo poplesuje v variabilnem, a enovito začrtanem ustvarjalnem krogotoku. Razigrane človeške postave se mu kar spontano spreminjajo v zaokrožene organske oblike, ki se pretanjeno, a neugnano dinamično prepletajo v skorajda žuželkasto pretanjšane, a hkrati bujno nabrekle organizme in njihova medosebna razmerja. *Milček Komelj*

Aleš Krainer je bil rojen leta 1942 v Ljubljani. Je arhitekt in doktor tehničnih znanosti. Zaposlen je bil v projektnem biroju Stavbenik Koper, Ljubljana, kot vodja projektov za sosesko Ruski Car in natečaj za soseska Novo Štepanjsko naselje. 1973 se je zaposlil na Fakulteti za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo, FGG kjer je deloval do upokojitve. Z V. Krainerjem načrti za notranjo opremo FAGG in FS UL. Na FGG je razvil učni načrt stavbarstva iz klasičnega stacionarnega v dinamični, bioklimatski pristop, kot odziv na energetske krize 70-ih. Na raziskovalnem področju se je ukvarjal z dinamičnim odzivom konstrukcijskih sklopov, z zasnovo kibernetično-fizičnega ekosistema bivalnega okolja (EU-projekt prenova Slovenskega etnografskega muzeja), vodil je RR-projekte na področju pametna hiša in se ukvarjal s problematiko okoljskega zdravja. V sovražnem okolju je bil pobudnik študijskih programov: BA in MA stavbarstvo.

Je član Upravnega odbora Slovenske matice in redni član Inženirske akademije Slovenije. Medalja za vojne zasluge za sodelovanje pri obnovi ob potresu poškodovane Banjaluke. 1989–1991 ustanovni član in predsednik jugoslovanske; 1991-2014 slovenske sekcije; 2001 ustanovni član in 2001–2003 član upravnega odbora evropske sekcije International Solar Energy Society. Z ženo Mijo sta najbolj ponosna na svoje tri vnuke: Vila, Toma in Jona.

E-mail: ales.krainer@stavba2020.si

Igor Grabec

Igor Grabec je začel že v mladosti oblikovati lesene figure na strojih Tovarne meril v Slovenj Gradcu, kjer je njegov oče vodil slikarski oddelek. Kasneje je na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani opravil nekaj tečajev iz kiparjenja in risanja, ki so še dodatno spodbudili njegovega oblikovalno dejavnost. Pri tem mu je

Brez naslova, les, 2001

tudi dosti pomagalo okolje Belske planine na Pokljuki, kjer je poleti ustvarjal velike lesene skulpture iz smrekovih debel, medtem ko je manjše skulpture izdeloval pretežno doma. Izbor njegovih izdelkov je bil doslej prikazan na 16 razstavah in v umetniških knjigah: Kipi in stih, Utrinki in kipi ter Spevi spominov. Za njegovo nepoklicno ljubiteljsko delo je značilen naključen navdih, zato nastali izdelki niso stilno zelo poenoteni. Pri snovanju njihove oblike skuša doseči predvsem ujemanje z okoljem, v katerega je nameščena skulptura ali slika.

Igor Grabec se je rodil leta 1939 v Slovenj Gradcu. Po opravljeni višji gimnaziji v Ravnah na Koroškem je študiral fiziko na Univerzi v Ljubljani. Tam je opravil magisterij in doktorat, nato pa postal profesor na Fakulteti za strojništvo. Ob pedagoškem delu je raziskoval naključne pojave v plazmi, pri pokanju in obdelovanju materialov ter v prometu. Za ta namen je razvijal in uporabljal inteligentne sisteme s strukturo nevronske mreže. O svojem strokovnem delu je objavil približno

500 člankov in tri knjige. Med slednjimi izstopa: I. Grabec, W. Sachse, Synergetics of Measurement, Prediction and Control, Springer 1997, na osnovi katere je postal Pridružen profesor Cornell Univerze v ZDA. Za raziskovalno delo je bil večkrat nagrajen in izvoljen v Slovensko akademijo znanosti in umetnosti, Inženirsko akademijo Slovenije, Koroško akademijo znanosti in umetnosti, Mednarodno akademijo za proizvodno inženirstvo – CIRP ter Mednarodno inženirsko akademijo v Moskvi. Ob upokojitvi leta 2007 je postal Zaslužni profesor Univerze v Ljubljani.

E-mail: igor.grabec@gmail.com, <https://web.fs.uni-lj.si/lasin/clani-laboratorija/igor-grabec/>

Inženirska akademija Slovenije (IAS)

Mejniki

- 1994 Ustanovitev društva SATENA (Slovensko akademjsko tehniško naravoslovno društvo), ki je povezal raziskovalce, profesorje in razvijalce tehniških in naravoslovnih znanosti.
- 1995 Skupina članov društva SATENA ustanovi Inženirsko akademijo Slovenije
- 2006 Državni zbor Republike Slovenije sprejme »Zakon o Inženirski akademiji Slovenije«. S tem zakonom Inženirska akademija Slovenije dobi status nacionalne institucije, kakršnega imajo inženirske akademije v večini naprednih držav.

Članice in člani IAS

Inženirska akademija Slovenije med svojimi 78 rednimi in izrednimi člani združuje najvidnejše slovenske strokovnjake inženirstva in tehnologije, ki so s svojimi dosežki na področju tehnološkega razvoja, uvajanja novih tehnologij in učinkovitega razvijanja industrijskih podjetij zaznamovali tako slovenski kot mednarodni znanstveni in poslovni svet. Kriterij za izbor novih članov so skrbno določeni, kandidature za novega člana pa morata vložiti dva člana akademije.

Cilji IAS

Spodbujamo slovensko inovativnosti in tehnološki razvoj

Dejavno se vključujemo v oblikovanje raziskovalne, tehnološke in inovacijske politike države in suvereno sodelujemo pri oblikovanju mednarodnih smernici za tehnološki razvoj.

S predlogi ukrepov za povečevanje kakovosti raziskovalno-razvojnega dela spodbujamo ustvarjanje vrhunskih tehniških znanj, ki so osnova za tehnološki napredek in skladen trajnostni razvoj.

Obravnavamo temeljna vprašanja inovativnosti in njenega povečevanja.

Spodbujamo pospeševanje prenosa raziskovalnih dosežkov in inovacij v gospodarstvo ter usmerjamo k najboljšim načinom organiziranosti gospodarstva z vidika tehnološkega razvoja.

Uveljavljamo pomen in krepimo vpliv tehniške inteligence v družbi

Ohraniti moramo ugled inženirskih poklicev, zato si prizadevamo, da sta naše znanje in izkušnje priznana in slišana v družbi nasploh in pri obravnavanju gospodarskih vprašanj in razvoja.

Skrbimo za to, da bo Slovenija izkoristila inženirski potencial, ki ga ima v svojih ljudeh. Želimo zagotoviti, da se bo ta potencial razvijal z vsako naslednjo generacijo mladih, zato spremljamo in ocenjujemo stanje in razvoj tehniških ved in strok, raziskovanja in izobraževanja ter sodelujemo pri pripravi politike in programov za tehniške kadre na vseh ravneh izobraževanja.

Ugled stroke dviga tudi kultura njenega izražanja, zato spodbujamo razvoj in uporabo slovenskega strokovnega izrazja na področju tehniških ved.

KONTAKT:

Inženirska akademija Slovenije
Slovenian Academy of Engineering

Rimska cesta 1

SI-1000 Ljubljana

+386 1 425 4418

+386 51 642 095

info@ias.si

www.ias.si

BARVE IN OBLIKE, KOT JIH VIDIJO ČLANI IAS

Spomeniškovarstveni center, GALERIJA
Trg francoske revolucije 3, Ljubljana
21. februar - 22. marec 2024